

עצמון ד. יניב

שארית אלול

חרמש הירח
הולך וקוצר שארית אלול
ואנו מאלמים אלמה
אחרונה בתריסר
עוד מעט יבוא הסתו
וגשם ירוה ויגר
ומי נהר
ואני המאלם
משנות העבר
צועד בדרפי
במורד ההר.

בלילות של ירח מלא

בלילות של ירח מלא
הנוסף אור חמר חורין
מתעמעם זיו הכוכבים
ואלה המנצנצים בחשכה
אינם נראים עוד
הלבנה מתגאה באור לא לה
בערמה
פקורא דגר ולא ילד
מתיפה בשלמה מזיפת
עוטה מחלצות שאולות
ובנגהה בנגה לא שלה
מאפילה על כוכבים רחוקים
המאירים באורם.

יפה בודמן-ביק

בלאט

בלאט חלצה את נעלי הבית
ויחפה על מים תרחף
סירת דוגה מחבלים התירה
ההינומה השליכה אל הים
נושאת מבט אל כסופי המים
סירה קטנה בלב ימים הפליגה
בשלה דגים עוטה שלמת אשה

אוריגמי והכחול-הגדול

כל הנחלים הולכים אל הים
ואני כמותם
והים לעולם
מתמלא והולך
סירת אוריגמי
נושאת על גבה כתב-ידי
המשוך בעט סופר
וגבר שגיא חותר נגד הרוח

אירית שושני

לבו של אלוהים

רוצה לישן על לבו של
אלהים
חבוקה בפעימותיו
שישתל בהן
עצי ירק-עד
סביב שנתתי
סביב חיי
שירחץ פני ברמעותיו

שפמו של אלוהים

שפמו של אלהים
מדגדג אותי
כשאני רוקדת את רגעי
הקסם
כמו סבא טוב
לבי צוהל ואני
מטלטלת
כמעט נופלת מנרנדת
הילדות
אני בת שש

סיגל דריאל

תפיסה

היום תפסתי את האשר
הוא התעופף דרך החלון
ואני הושטתי יד
ותפסתי אותו
כמו שתופסים יתוש
אבל לא מחצתי

הוראה מתקנת

על כל שורה שאני כותבת
אני מוחקת שורה
והן מתחברות
זו הכתובה זו המחוקה
ועושות מולי חזית אחת
במקום בו ידי אינה מגעת
שאינו נתן לשכתוב ולהטיה
אלף בית
של הוראה מתקנת

